

KRUŠEVLJANKA U MISIJI UN U CENTRALNOAFRIČKOJ REPUBLICI

ANA JE KAO DEO
TIMA ZA EVAKUACIJU
LETELA I U UGANDU,
KAMERUN, KONGO...

CENTRALNOAFRIČKA
REPUBLIKA JEDNA JE
OD NAJSIROMAŠNIJIH
DRŽAVA SVETA,
GRADANSKI RAT TRAJE
13 GODINA, USLOVI
U BOLNICAMA SU
STRAŠNI, PRIČA ANA

„Morava“ kao ukras srca Afrike

SLAVIŠA MILENKOVIĆ

Ana Nikolić (27), medicinski tehničar iz Kruševca, provela je šest meseci kao članica srpskog kontingenta u Misiji UN u Centralnoafričkoj Republici kao jedina žena iz redovnog sastava.

Ana je u Vojski Srbije od 2010, prvo kao vezista, a potom kao medicinski tehničar u Garnizonskoj ambulanti u Kruševcu. Za učešće u Misiji UN – MINUSCA u Centralnoafričkoj Republici prijavila se, kako kaže, „da se dokaže sebi, unapredi karijeru i nadogradi iskustvo“.

– Najteži momenat mi je bio kada sam morala da ostavim četvorogodišnju ćerkiću. U Africi su bile 24 žene, a samo dve ili tri nisu imale porodicu. Jedna drugoj bile smo podrška, a i muškarcima je bilo jednako teško. Suprug Branislav je takođe vojno lice, kapetan u Kraljevu, i on me je od početka podržavao, a kasnije brinuo o ćerki sa mojom mamom – priča Ana.

Centralnoafrička Republika (CAR), koja je u samom srcu Afrike, jedna je od 10 najsiromašnijih zemalja sveta, iako ima znatne zalihe dijamanta, uranijuma, zlata, kobalta... Ana se dobro in-

formisala gde putuje, ali je u glavnom gradu Bangiju ipak doživela šok.

– Bila sam iznenađena kako izgleda jedan glavni grad. Naša baza se zove „Morava“ i to je najlepší prostor u

Bangiju. Grad od pola miliona stanovnika nema nijedan semafor, aerodrom izgleda kao da je iz horor filma. Malo je asfaltiranih ulica, prodavnica. Sve se prodaje na ulici – od mesa, prehrambenih proizvoda, hemije do benzina. Znala sam da loše žive, ali sam bila zaprepašćena siromaštvom – priseca se Ana.

Pripadnicima Misije UN zabranjeno je da pružaju pomoć lokalnom stanovništvu, ali se ipak snalaze.

– Naš kontingent je organizovao humanitarnu akciju. Kupili smo hranu, pelene,

igračke i uz odobrenje UN posetili dečju bolnicu. Uslovi u bolnicama su jezivi. Deca spavaju na dušecima na zemlji, medicinske sestre idu bose. Imaju odeljenje za nehranjenu decu i tamo je najviše pacijenata. Nemaju lekove i hranu, posteljina prljava, većina prozora polomljena, glodari i insekti šetaju – priča Ana.

Oko 6.000 pripadnika MINUSCA oslonjeno je na srpski kontingent u kojem je bilo 48 zdravstvenih radnika.

– Interesantno je bilo kada smo prvi put videli ujed mango flaj muve. Ona ispljuje parazita i crva u kožu i treba ga isterati. Dnevno kroz bolnicu prode 50–60 pacijenata, a većina ima neku tropsku dijagnozu – priča Ana. Ona je bila i deo mobilnog tima za evakuaciju, pa je letela do Ugande, Kameruna, Konga...

– Tamo se živi bolje nego u CAR. Viktorijino jezero je prelepo i ima puno turista – kaže ona.

U slobodno vreme pripadnici Vojske Srbije u bazi „Morava“ imali su kurs francuskog jezika, posećivali kontingente drugih zemalja ili organizovali prijeme na kojima su predstavljali srpsku kuhinju... Srpski kontingent je u CAR, gde građanski rat traje od 2004, prisutan od 2014.

ANA NIKOLIĆ (DESNO)
SA KOLEGINICOM
MAJOM JOVANOVIĆ

AFRIKA KAO PORODIČNA TRADICIJA

Anin boravak u Centralnoafričkoj Republici je nastavak porodične tradicije. Njen deda je kao inženjer u IMK „14. oktobar“ osamdesetih tri puta putovao u Gvineju i Alžir.

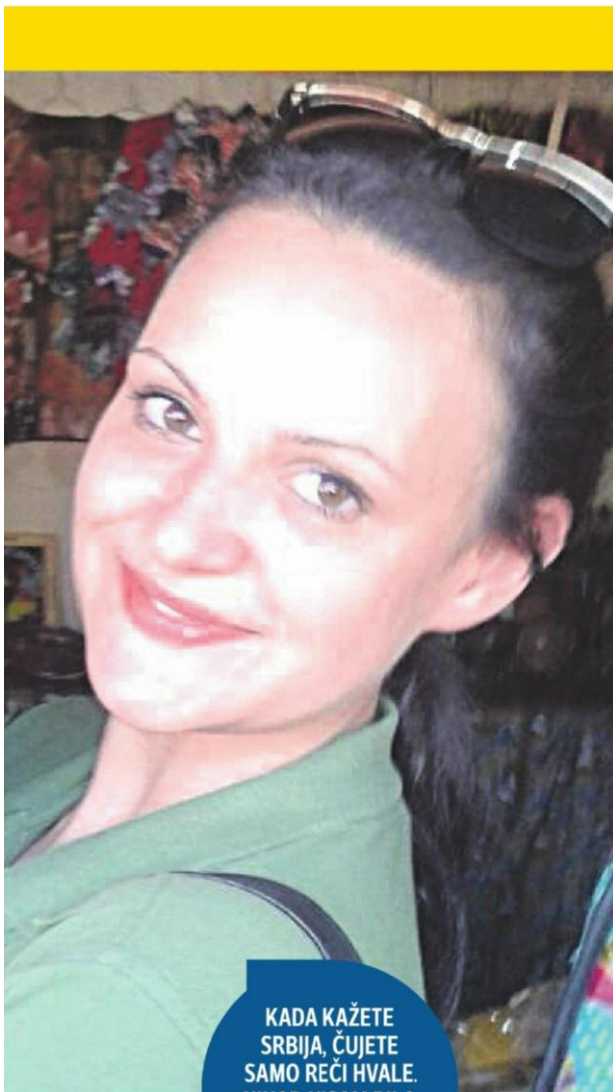
Datum: 25.08.2017
Medij: Blic
Rubrika: Reportaža
Autori: Slaviša Milenković
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 617
Tiraž: 50000

Naslov: "Morava" kao ukras srca Afrike

Strana: 24,25

**KADA KAŽETE
SRBIJA, ČUJETE
SAMO REČI HVALE.
NIKAD NISAM BILA
PONOSNIJA NA SVOJU
ZEMLJU**

- Naš kontingent niko nije napadao, ali za oružane pripadnike Misije UN bilo je problema. Bezbednosna situacija je nepredvidiva i zato smo od baze do bolnice udaljene 300 metara išli vo-

zilima - dodaje Ana. Kaže da bi posle svega ponovo išla u sličnu misiju.
- Ponosna sam što sam bila deo našeg kontingenta. Kada kažete Srbija, čujete samo reči hvale - priča razvodnik Ana Nikolić. ■